

EDUSKUNNAN VASTAUS 222/2009 vp

Hallituksen esitys pitkäaikaissäätämisen verotuksen uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä pitkäaikaissäätämisen verotuksen uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi (HE 158/2009 vp).

Valiokuntakäsittely

Valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (VaVM 40/2009 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 10 §:n 10 kohta, 34 a, 36 ja 54 d §, 58 §:n 4 momentti, 60 §:n 3 momentti, 68 §:n 2 momentti ja 131 a §, sellaisina kuin niistä ovat 34 a ja 54 d §, 58 §:n 4 momentti, 60 §:n 3 momentti, 68 §:n 2 momentti ja 131 a § laissa 772/2004, sekä
lisätään 10 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1549/1995, 716/2004 ja 1223/2006, uusi 11 ja 12 kohta sekä lakiin uusi 34 b § seuraavasti:

10 §

Suomesta saatu tulo

Suomesta saatua tuloa on muun ohessa:

10) täällä olevan kiinteistön tai suomalaisen asunto-osakeyhtiön tai muun osakeyhtiön tai osuuskunnan, jonka kokonaisvaroista enemmän kuin 50 prosenttia muodostuu yhdestä tai useammasta täällä olevasta kiinteistöstä, osakkeiden tai osuuksien luovutuksesta saatu voitto;

11) pitkäaikaissäätämissopimukseen perustuva suoritus;

12) eläketulo tai muu suoritus, joka on saatu toisesta valtiosta otetun vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen perusteella, siltä osin kuin vakuutuksen maksuja on vähennetty Suomen verotuksessa.

34 a §

Vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen ja pitkäaikaissäätämissopimukseen perustuvat suoritukset

Veronalaista pääomatuloa on luonnollisen henkilön ottamaan vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen perustuva eläke ja muu va-

kuutussuoritus sekä takaisinoston perusteella saatu määrä, samoin kuin 54 d §:ssä tarkoitettu sidotusta pitkäaikaissästämisestä annetussa laissa (/2009) tarkoitettuun sopimukseen (*pitkäaikaissästämissopimus*) perustuva suoritus.

Eläke tai suoritus luetaan saajan pääomatuloksi 20 prosentilla korotettuna, jos:

1) eläkkeen tai suorituksen saajana on muu kuin vakuutettu tai säästäjä taikka heidän puolisonsa; tai

2) perhe-eläkkeen saajana on muu kuin vakuutettuun 34 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa suhteessa oleva.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua korotusta ei kuitenkaan määrätä siltä osin kuin osoitetaan, että maksuja ei ole vähennetty Suomen verotuksessa.

Kertamaksullinen eläke on veronalaista ansiotuloa siten kuin 81 §:ssä säädetään.

Vapaaehtoisena eläkevakuutuksena pidetään sellaista vanhuuseläkevakuutusta ja perhe-eläkevakuutusta sekä tällaiseen vakuutukseen liittyvää työkyvyttömyyseläkevakuutusta ja työttömyyseläkevakuutusta, johon perustuva eläke on tarkoitettu maksettavaksi toistuvina erinä vuosittain tai lyhyemmin väliajoin vakuutetun tai edunsaajan jäljellä olevan eliniän tai vähintään kahden vuoden ajan.

Pitkäaikaissästämissopimuksen mukaisesti sijoitetuille varoille kertyneiden osinkotulojen, korkotulojen, luovutusvoittojen ja muiden tulojen yhteismäärä vähennettynä sijoitettuihin varoihin kohdistuvilla kuluilla, luovutustappioilla ja muilla tappioilla katsotaan 1 momentissa tarkoitettuna tulona sen verovuoden tuloksi, jona sopimukseen perustuva suoritus on saatu.

Säästäjän tai muun varoihin oikeutetun kuoltua säästövarat luetaan kuolinpesän tai testamentinsaajan veronalaiseksi pääomatuloksi kuolinpäivän mukaisesta arvosta.

34 b §

Eläkevakuutukseen ja pitkäaikaissästämissopimukseen perustuvan suorituksen verotusta koskevia erityisiä säännöksiä

Jos vakuutukseen perustuva eläke tai pitkäaikaissästämissopimukseen perustuva suoritus maksetaan lyhyemmässä ajassa kuin 10 vuodessa tai lyhyemmässä kuin 54 d §:n 4 momentin 1 kohdan tahi 54 d §:n 5 momentin mukaisessa ajassa taikka jos eläke tai suoritus maksetaan 54 d §:n 2 momentin vastaisesti, maksettu määrä luetaan pääomatuloksi 50 prosentilla korotettuna. Korotusta ei kuitenkaan määrätä siltä osin kuin verovelvollinen osoittaa, että maksuja ei ole vähennetty Suomen verotuksessa.

Jos työntekijän eläkelain mukainen vanhuuseläkeikä nousee sen jälkeen, kun eläkettä tai muuta suoritusta on alettu maksaa, eläke tai suoritus voidaan 54 d §:n 2 momentin 1 kohdasta poiketen maksaa niin kuin eläkeikä ei olisi nousut.

Jos oikeus eläkkeeseen, suoritukseen tai säästövaroihin luovutetaan tai pantataan 54 d §:n 4 momentin 2 kohdan vastaisesti, lainana, luovutushintana tai muutoin saatu määrä luetaan vakuutetun, säästäjän tai varoihin oikeutetun pääomatuloksi 50 prosentilla korotettuna. Eläkettä tai suoritusta myöhemmin nostettaessa veronalaisesta määrästä vähennetään aiemmin tuloksi luettu määrä, ei kuitenkaan korotuksen osuutta.

Verovelvollisen katsotaan saaneen eläkkeen tai suorituksen myös, jos säästövarat ulosmittauksen yhteydessä tai muutoin käytetään hänen hyväkseen.

Eläkettä tai suoritusta ei katsota saaduksi, jos vakuutuksenottaja tai säästäjä irtisanoo sopimuksen ja tekee uuden 54 d §:ssä säädetty edellytykset täyttävän sopimuksen 54 d §:n 9 momentissa tarkoitettuna vakuutuksenantajan tai palveluntarjoajan kanssa. Edellytyksenä on, että kertyneet säästövarat siirretään suoraan uuden sopimuksen osapuolena olevalle edellä tarkoitettulle palveluntarjoajalle tai vakuutuksenantajalle.

Säästövarat katsotaan siirretyksi 5 momentissa tarkoitettulla tavalla suoraan uu-

delle palveluntarjoajalle tai vakuutusenantajalle myös silloin, kun säästövaroista on siirron yhteydessä toimitettu ennakonpidätys, jos Verohallinto, sen jälkeen kun verovelvollinen on esittänyt selvityksen siitä, että säästövaroja ei tule 6 momentin mukaisesti lukea veronalaiseksi tuloksi, palauttaa pidätetyn määrän uudelle palveluntarjoajalle tai vakuutusenantajalle.

Jos säästövarat siirretään muulle kuin 5 momentissa tarkoitettulle vakuutusenantajalle tai palveluntarjoajalle tai uusi sopimus ei täytä 54 d §:ssä säädettyjä edellytyksiä, säästövarojen siirtohetken arvo luetaan vakuutusenantajan tai säästäjän pääomatuloksi 50 prosentilla korotettuna. Eläkettä tai etuutta myöhemmin nostettaessa veronalaisesta määrästä vähennetään aiemmin tuloksi luettu määrä, ei kuitenkaan korotuksen osuutta.

Mitä 7 momentissa säädetään, sovelletaan vastaavasti, jos säästövarat siirretään Euroopan talousalueen toisessa jäsenvaltiossa olevaan vakuutuslaitokseen, ja on ilmeistä, että toimenpiteeseen on ryhdytty eläkkeestä suoritettavasta verosta välttämiseksi. Sama koskee säästövarojen siirtämistä toisessa jäsenvaltiossa olevalta vakuutuslaitokselta kolmannessa jäsenvaltiossa asuvaan vakuutuslaitokseen.

36 §

Verovapaat vakuutuskorvaukset

Veronalaista tuloa ei ole:

1) vakuutus suoritus, joka maksetaan vakuutetun kuoleman johdosta kertakorvauksena hänen 34 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettua suhteessa olevalle tai vakuutetun kuolinpesälle, jollei sitä ole saatu veronalaisen tulon sijaan;

2) esinevahingon tai muun siihen rinnastettavan vahingon johdosta saatu vakuutuskorvaus, jollei sitä ole saatu veronalaisen tulon sijaan.

Edellä 34 a §:ssä tarkoitettuun eläkevakuutukseen liittyvään kuolemanvaravakuutukseen perustuva vakuutuskorvaus on kuitenkin edunsaajan tai, jos edunsaajaa ei ole määrätty, kuolinpesän veronalaista pääomatuloa eläkevakuutuksen säästömäärään asti.

54 d §

Vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen ja pitkäaikaissäästämissopimuksen maksut

Verovelvollisella on oikeus vähentää 34 a §:ssä tarkoitettua oman eläkevakuutuksensa ja pitkäaikaissäästämissopimuksensa maksuja yhteensä 5 000 euroa vuodessa. Vähennyskelpoinen enimmäismäärä on kuitenkin 2 500 euroa, jos verovelvollisen työnantaja on verovuonna maksanut verovelvolliselle ottamansa vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen maksuja. Maksuja voidaan vähentää aikaisintaan siltä verovuodelta, jonka aikana vakuutettu tai varoihin oikeutettu täyttää 18 vuotta, ja viimeistään siltä vuodelta, jonka aikana eläkettä tai muuta suoritusta on alettu maksaa. Vähennysoikeus koskee vakuutusta, jonka on ottanut verovelvollinen tai hänen puolisonsa ja jossa verovelvollinen on vakuutettuna, sekä pitkäaikaissäästämissopimusta, jonka on tehnyt verovelvollinen tai hänen puolisonsa ja jossa verovelvollinen on sidotusta pitkäaikaissäästämisestä annetussa laissa tarkoitettu varoihin oikeutettu.

Vähennyskelpoisuuden edellytyksenä on, että sopimuksen mukaan:

1) vanhuuseläkettä aletaan maksaa vakuutetulle tai pitkäaikaissäästämissopimukseen perustuvia suorituksia varoihin oikeutetulle aikaisintaan hänen saavutettuaan työntekijän eläkelain (395/2006) mukaiseen vanhuuseläkkeeseen oikeuttavan iän;

2) vakuutusta ei voida takaisinostaa eikä säästömäärää nostaa 1 kohdassa mainittua ajankohdtaa aiemmin muilla vakuutetun tai pitkäaikaissäästämissopimuksen mukaan varoihin oikeutetun olosuhteisiin liittyvillä perusteilla kuin näiden vähintään vuoden kestäneen työttömyyden tai pysyvän työkyvyttömyyden tai osatyökyvyttömyyden, puolison kuoleman tai avioeron perusteella.

Kertamaksullisen eläkevakuutuksen maksut eivät ole vähennyskelpoisia.

Vähennyskelpoisuuden edellytyksenä on lisäksi, että sopimuksen mukaan:

1) eläke tai muu suoritus maksetaan muissa kuin 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa tilan-

teissa toistuvina erinä vuosittain tai lyhyemmin määräajoin varoihin oikeutetun tai edunsaajan jäljellä olevan eliniän aikana tai vähintään 10 vuoden aikana siten, että kunakin vuonna suoritetaan enintään se osa jäljellä olevasta säästö- määrästä, joka saadaan jakamalla jäljellä oleva säästö määrä jäljellä olevien maksuvuosien lukumäärällä; kalenterivuoden aikana eläkettä tai muuta suoritusta voidaan kuitenkin jäljellä olevasta säästö määrästä riippumatta maksaa aina 2 000 euroon asti;

2) sopimukseen perustuvaa oikeutta ei saa luovuttaa eikä pantata.

Jos eläkettä tai muuta suoritusta aletaan maksaa myöhemmin kuin verovelvollisen saavutettua työntekijän eläkelain mukaisen vanhuuseläkeiän, 4 momentin 1 kohdassa tarkoitettua 10 vuoden aikaa lyhennetään kahdella vuodella jokaista sellaista täyttä ikävuotta kohden, jolla verovelvollisen ikä ylittää eläkeiän silloin, kun eläkkeen tai suorituksen maksuja aletaan maksaa, kuitenkin enintään neljällä vuodella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuihin maksuihin voi sisältyä myös eläkevakuutukseen liittyvään kuolemanvaravakuutukseen kohdistuvia maksuja siltä osin kuin kuolemanvarakorvaus ei ylitä eläkevakuutuksen säästöä.

Vähennyskelpoisuuden edellytyksenä on lisäksi, että vakuutuslaitos, talletuspankki, rahastoyhtiö tai sijoituspalveluyritys on 1 momentissa tarkoitettussa sopimuksessa sitoutunut antamaan Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset Verohallinnon määräämät tiedot Verohallinnon määräämällä tavalla.

Mitä 1 momentissa säädetään työnantajan ottamasta vakuutuksesta, sovelletaan vastaavasti vakuutukseen, jonka avoin yhtiö on ottanut yhtiömiehelleen, kommandiittiyhtiö vastuunalaiselle yhtiömiehelleen ja osakeyhtiö sellaiselle osakkaalleen, jota ei työntekijän eläkelain 7 §:n mukaan pidetä mainittua lakia sovellettaessa työsuhteessa olevana.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia vain, jos vakuutus on otettu Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa

asuvasta tai siellä kiinteästä toimipaikasta toimivasta vakuutuslaitoksesta. Pitkäaikaissäästämissopimuksen maksut ovat vähennyskelpoisia vain, jos sopimus on tehty Suomessa asuvan tai täällä kiinteästä toimipaikasta toimivan palveluntarjoajan kanssa. Lukuun ottamatta henkilöä, joka on ollut Suomessa yleisesti verovelvollinen Suomeen muuttamista edeltäneiden viiden vuoden aikana, ulkomailta Suomeen muuttaneen henkilön maksamat vakuutuksen maksut ovat kuitenkin 1—8 momentin mukaisesti vähennyskelpoisia hänen verotuksessaan muuttovuodelta ja kolmelta sitä seuraavalta vuodelta, jos maksut perustuvat vakuutukseen, joka on otettu vähintään yhtä vuotta ennen henkilön Suomeen muuttamista.

58 §

Korkomenot

Verovelvollisella ei ole myöskään oikeutta vähentää korkoa, joka kohdistuu:

1) korkotulon lähdeverosta annetussa laissa tarkoitettuun korkotuloon tai mainitun lain mukaisen joukkovelkakirjan luovutuksen yhteydessä saatuun jälkimarkkinahyvitykseen;

2) vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen tai pitkäaikaissäästämissopimukseen.

60 §

Alijäämä ja pääomatulolajin tappio

Edellä 54 d §:ssä tarkoitettujen maksujen vähennysten jälkeen. Jos vähennysten yhteismäärä on suurempi kuin veronalaisten pääomatulojen yhteismäärä, verovelvollisella on oikeus tehdä verosta 131 a ja 132—134 §:ssä tarkoitettu erityinen alijäämähyvitys. Maksujen perusteella ei vahvisteta pääomatulolajin tappiota.

68 §

Työnantajan maksamat vakuutusmaksut

Työnantajan maksamat työntekijälleen ottaman 54 d §:n 2 momentin 1 kohdassa, 4 momentin 1 kohdassa sekä 5 ja 7 momenteissa säädetty edellytykset täyttävän vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen maksut katsotaan vakuutetun veronalaiseksi ansiotuloksi kuitenkin vain siltä osin kuin niiden yhteismäärä verovuonna ylittää 8 500 euroa.

131 a §

Erityinen alijäämähyvitys

Jos luonnollisen henkilön 60 §:n 1 momentissa tarkoitettujen vähennysten ja 54 d §:n nojalla vähennyskelpoisten maksujen yhteismäärä on suurempi kuin veronalaisten pääomatulojen yhteismäärä, pääomatulojen tuloveroprosentin mukainen osuus yli menevästä osasta, kuitenkin enintään pääomatulojen tuloveroprosentin mukainen osuus mainituista maksuista, vähennetään ansiotulon verosta (*erityinen alijäämähyvitys*).

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä ja sen jälkeen maksettaviin eläkevakuutuksen maksuihin ja eläkkeisiin sekä muihin eläkevakuutuksen perusteella maksettuihin suorituksiin jäljempänä säädettyin poikkeuksin. Kuolemanvaravakuutusta koskevia säännöksiä sovelletaan vakuutuksiin, jotka liittyvät 18 päivänä

syyskuuta 2009 ja sen jälkeen otettuun eläkevakuutukseen. Vakuutus katsotaan otetuksi, kun vakuutussopimuksen mukaisia maksuja on alettu maksaa.

Eläkevakuutuksen maksujen vähennyskelpoisuuden edellytykseksi 54 d §:n 2 momentin 1 kohdassa säädettyä ikärajaa sovelletaan 18 päivänä syyskuuta 2009 ja sen jälkeen otettaviin vakuutuksiin verovuodesta 2009 alkaen.

Poiketen siitä, mitä 34 a §:ssä säädetään, luonnollisen henkilön ottamaan vapaaehtoisen yksilölliseen eläkevakuutukseen perustuva eläke ja muu vakuutussuoritus sekä takaisinoston perusteella saatu määrä samoin kuin 54 d §:ssä tarkoitettuun pitkäaikaissäätämissopimukseen perustuva suoritus on veronalaista ansiotuloa siltä osin kuin ne ovat kertyneet ansiotulosta vähennettyjen maksujen ja niille kertyneen tuoton perusteella.

Viimeistään 17 päivänä syyskuuta 2009 otettuihin vakuutuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaista ikärajaa verovuosina 2010—2016. Maksujen vähennyskelpoisuuteen sovelletaan muilta osin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Viimeistään 17 päivänä syyskuuta 2009 otetun vakuutuksen perusteella maksettuihin eläkkeeseen ja muuhun suoritukseen sovelletaan 34 b §:n 1 momentin sijasta tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 34 a §:n 4 momenttia.

Tämän lain 68 §:n 2 momenttia sovelletaan 18 päivänä syyskuuta 2009 ja sen jälkeen otettaviin vakuutuksiin. Viimeistään 17 päivänä syyskuuta 2009 työnantajan työntekijälle ottamaan vakuutukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 13 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 13 §:n 1 momentin 2 kohta, sellaisena kuin se on laissa 814/2008, seuraavasti:

13 § Verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä verotetaan:	2) eläke ja muu vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen tai pitkäaikaissäätämissopimuksen perusteella maksettu suoritus;
--	--

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 .

Laki

korkotulon lähdeverosta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/1990) 4 §:n 2 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1393/1991, ja
lisätään 4 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1393/1991 ja laissa 1550/1992, uusi 3 kohta seuraavasti:

4 § <i>Veronalaisuutta koskevat poikkeukset</i> Korkotulon lähdeveroa ei ole suoritettava:	3) sellaiselle talletukselle ja joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta, johon säästäjän varat on tuloverolain 54 d §:ssä tarkoitetun pitkäaikaissäätämissopimuksen mukaisesti sijoitettu.
--	--

2) koroksi katsottavasta tuotosta tai muusta hyvityksestä, joka suoritetaan talletuksen siirron tai joukkovelkakirjan luovutuksen yhteydessä;

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 .

Laki

perintö- ja lahjaverolain 7 a ja 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 7 a §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1392/1995 ja 909/2001, uusi 3 momentti ja 9 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1392/1995 ja laeissa 520/1959, 463/1984 ja 1144/2005, uusi 5 momentti seuraavasti:

7 a §

Sen estämättä, mitä edellä 1 ja 2 momentissa säädetään, perintöveroa on suoritettava vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen liittyvän kuolemanvaravakuutuksen perusteella saadun vakuutuskorvauksen koko määrästä eläkevakuutuksen säästösomaan saakka. Säästösoman ylittävään vakuutuskorvaukseen sovelletaan, mitä 2 momentissa säädetään.

9 §

Kuolinpesälle tai verovelvolliselle tulevasta omaisuudesta vähennetään tuloverolain 36 §:n 2 momentin tai 34 a §:n 7 momentin nojalla tuloksi luetusta vakuutuskorvauksesta tai pitkäaikaissäästämissopimuksen säästövaroista menevä vero.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan vakuutuskorvauksiin, jotka on saatu lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen tapahtuneen kuolemantapauksen johdosta.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 15 §:n 1 momentti ja 16 §:n 2 momentti,

sellaisena kuin niistä on 15 §:n 1 momentti laissa 565/2004, sekä

lisätään 17 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 565/2004 sekä laeissa 775/2004, 1224/2006, 959/2007 ja 1142/2007, uusi 13 momentti seuraavasti:

15 §

Tulotietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Jokaisen on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot maksamistaan

tai välittämistään rahanarvoisista suorituksista, niiden oikaisuista, saajista ja suoritusten perusteista. Rahanarvoisella suorituksella tarkoitetaan muun muassa palkkaa, luontoisetua ja palkkiota sekä työstä, tehtävästä tai palveluksesta maksettua korvausta sekä palkintoa, apurahaa,

stipendiä, tunnustuspalkintoa, opintotukea, kustannusten korvausta, eläkettä, pitkäaikaissästämissopimukseen perustuvaa suoritusta ja veronalaista tuloa, sosiaalietuutta, osinkoa, osakaslainaa, rahasto-osuuden tuottoa, korkoa, vuokraa ja vakuutuskorvausta sekä tekijänoikeudesta, patentista, kaivosoikeudesta tai muusta sen kaltaisesta oikeudesta maksettua korvausta. Tiedot on toimitettava Verohallinnolle, vaikka suoritus olisi maksettu ennakonpidätystä toimittamatta taikka suoritus olisi maksettu tai välitetty rajoitetusti verovelvolliselle taikka kyseinen tulo olisi saajalleen verosta vapaa.

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Vakuutuslaitoksen, eläkesäätiön ja muun eläkelaitoksen, ulkomaisen vakuutus- tai eläkelaitoksen Suomessa olevan edustajan tai välittäjän sekä talletuspankin, rahastoyhtiön ja sijoituspalveluyrityksen on toimitettava Verohallinnolle tiedot verovelvollisen maksamista eläkevakuutuksen ja pitkäaikaissästämissopimuksen maksuista sekä selvitys maksujen vähennyskelpoisuudesta. Lisäksi vakuutuslaitoksen ja ulkomaisen vakuutuslaitoksen Suomessa olevan edustajan tai välittäjän on toimitettava Verohallinnolle

verotusta varten tarpeelliset tiedot maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 1 a §:ssä tarkoitettun apurahansaajan maksamasta pakollisesta ryhmähenkivakuutusmaksusta sekä maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) mukaisesta tapaturmavakuutusmaksusta. Vastava selvitys on annettava myös verovelvolliselle.

17 §

Muita tietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Henkivakuutusyhtiön, ulkomaisen vakuutus- tai eläkelaitoksen Suomessa olevan edustajan tai välittäjän sekä talletuspankin, rahastoyhtiön ja sijoituspalveluyrityksen on toimitettava Verohallinnolle tiedot vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen ja pitkäaikaissästämissopimuksen ehdoista, irtisanomisesta ja säästövarojen siirrosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan 16 §:ssä tarkoitetun apurahansaajan pakollista ryhmähenkivakuutusmaksua sekä tapaturmavakuutusmaksua koskeviin tietoihin ensimmäisen kerran vuodelta 2010 toimitettavassa verotuksessa.

Laki

ennakkoperintälain 11 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 11 §:ään uusi
3 momentti seuraavasti:

11 §	korotettuna, ennakonpidätyksen määrä laske-
<i>Ennakonpidätyksen toimittaminen ja sen ajan-</i>	taan 1 momentista poiketen tuloksi luettavan
<i>kohta</i>	määrän koko arvosta.

-----	-----
Jos pitkäaikaissäästämissopimuksen säästö-	Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
pääoma on tuloverolain 34 b §:n 7 momentin no-	20 .
jalla luettava vakuutetun veronalaiseksi tuloksi	

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 2009